

Počet zmínek: 1
Tištěná média: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Tištěná média 1

Do Ostravy na šest světových premiér

[zobrazit sken](#)

Tištěná média, Datum publikace: 14.03.2026 0:00, Datum importu: 14.03.2026 0:02, Zdroj: Magazín Víkend DNES, Autor: MARTIN ZVĚŘINA, Rubrika: Lidové noviny - Orientace výběr, Strana: 10, Periodicita: Týdně, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: CZ, AVE: 230 509 Kč, GRP: 2,1, OTS: 188 865, Prodaný náklad: 65 707, Tištěný náklad: 77 548, Čtenost: 188 865, Plocha: 43918 mm²

Kdo se považuje za vášnivého milovníka opery, nemůže v červnu chybět na letošním osmém bienále

New Opera Days Ostrava (NODO). Vstupenky se začnou prodávat již v pondělí.

Chcete slyšet operní premiéru v budově chátrajícího hotelu z roku 1913? Dorazte ve čtvrtek 25. června do Ostravy a uslyšíte rovnou dvě. V hotelu Palace zazní nejprve Nová nauka o harmonii skladatele Milana Guštara, která odkazuje na skladatele Aloise Hábu a jeho mikrotonální systémy a věnuje se hledání rovnováhy mezi racionalitou a intuicí. Druhou premiérou večera bude jednoaktová opera V očích vážky od Jakuba Rataje, která vychází z haiku: „V očích vážky / se zrcadlí / vzdálené hory.“

Posluchačům nabídne sedm hudebních obrazů, jež se rodí z unisona, z jednoho zvuku, a postupně se rozvíjejí do komplexnější zvukové struktury hlasů, smyčcového kvartetu, elektrické kytary a kvadrofonní elektroniky.

Chcete-li operu v parku, dorazte o den dřív do ostravských Komenského sadů a zde uslyšíte na louce a tenisových kurtech dystopickou sci-fi operu Bílá smrt slovenského skladatele Miroslava Tótha. Hlavními postavami jsou finský ostřelovač Simo Häyhä a německý teleshoppingový marketér Horst Fuchs. Prvního bude zpívat sopranistka Beatriz Gaudencio Ramos, teleshoppingového gurma zase mezzosopranistka Bella Adamova. Úterní zahájení festivalu v **Divadle Antonína Dvořáka** patří dílu Company autorky Kristýny Švihákové, která složila hudbu, napsala libreto a postarala se též o video a scénickou choreografii. Skladba je inspirována stejnojmennou novelou Samuela Becketta a je určena pro dvě hráčky na bicí nástroje, zpěvačku a elektroniku.

Sharpův Spinoza

Následuje jednoaktová opera s názvem: No. 61 (David). Anglický skladatel Richard Ayres věnoval dílo s podtitulem Tajné zápisky o vyhasínající mysli svému otci Davidovi, který trpí demencí.

Pátek 26. června bude patřit největší hvězdě festivalu, americkému skladateli Elliottu Sharpovi. Jeho jednoaktová opera Substance: Nekonečný Spinoza je inspirována osvícenským filozofem a matematikem Baruchem Spinozou a autor bude na světové premiéře participovat tím, že hodlá obsluhovat elektroniku. Jinak se na nastudování podílejí tenorista Valentino Blasina, který zpívá Spinozu, orchestr Ostravská banda řízený Petrem Kotíkem a sbor Canticum Ostrava. Hlavním scénografickým motivem inscenace má být objektiv, skrze nějž nahlédneme do nekonečně malého (mikroskopického) i nekonečně velkého (makroskopického) světa.

Závěr festivalu patří srbsko-kanadské skladatelce Aně Sokolović a její opeře o sedmi obrazech z let 2024–2025 Klaun(i). V Ostravě má mít evropskou premiéru, dílo poprvé zaznělo v Montrealu a z Kanady přijdou i všichni čtyři sólisté. Orchestr Ostravská banda diriguje Bruno Ferrandis a v inscenaci účinkuje též sbor Canticum Ostrava.

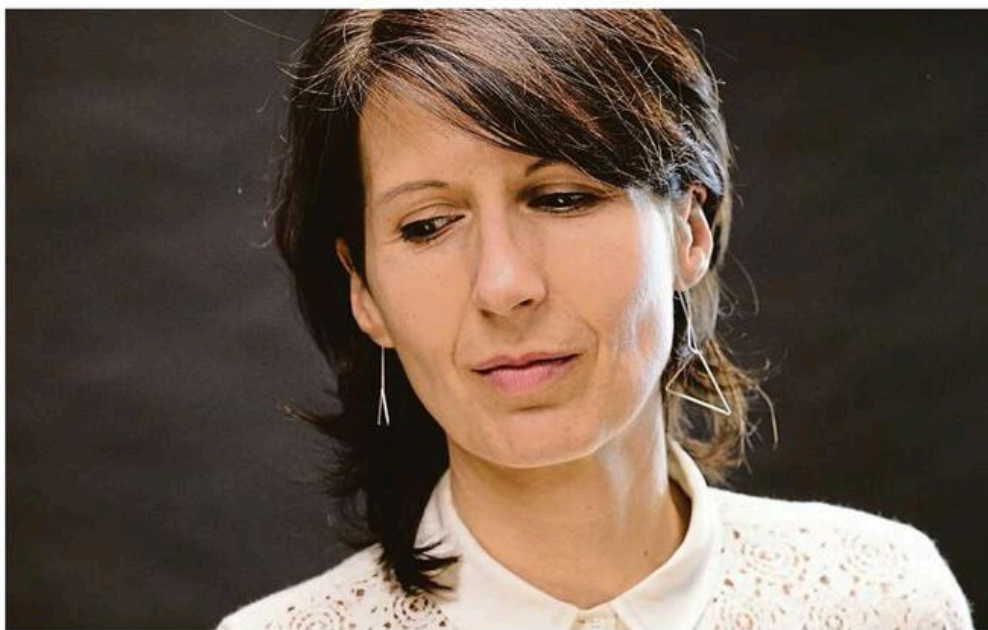
„Má kompozice zachycuje klaunovu životní cestu skrze celou škálu emocí – od radosti a lásky až po strach, hněv či smutek. Neustále se proměňující jevištní prostor oplývá energií a bujarostí, tímto dílem jsem se pokusila vytvořit jakousi operní barokní fresku, která propojuje veškeré mé umělecké vášně: loutky, stíny, akrobacii či nespoutanost balkánských rytmů a efektů,“ popisuje operu autorka a v tomto případě též libretistka.

Festival je skvělou možností poslechnout si díla i autory, které jinde nepotkáte, udělat si obrázek o soudobé hudbě, ale hlavně se nechat hudbou oslovit.

Autor fotografie: FOTO ANDRE PARMENTIER

Popis fotografie: Srbsko-kanadská skladatelka Ana Sokolović.

Do Ostravy na šest světových premiér

Srbsko-kanadská skladatelka Ana Sokolović.

FOTO ANDRE PARMENTIER

Kdo se považuje za vášnivého milovníka opery, nemůže v červnu chybět na letošním osmém bienále **New Opera Days Ostrava (NODO)**. Vstupenky se začnou prodávat již v pondělí.

MARTIN ZVĚŘINA

Chcete slyšet operní premiéru v budouvě chátrajícím hotelu z roku 1913? Dorazte ve čtvrtek 25. června do Ostravy a uslyšíte rovnou dvě. V hotelu Palace zazní nejprve *Nová nauka o harmonii* skladatele Milana Guštara, která odkazuje na skladatele Aloise Hábu a jeho mikrotonální systémy a věnuje se hledání rovnováhy mezi racionalitou a intuicí. Druhou premiérou večera bude jednoaktová opera *V očích vášky* od Jakuba Rataje, která vychází z haiku: „V očích vášky / se zrcadlí / vzdálené hory.“

Posluchačům nabídne sedm hudebních obrazů, jež se rodí z unisona, z jednoho zvuku, a postupně se rozvíjejí do komplexnější zvukové struktury hlasů, smyčcového kvartetu, elektrické kytary a kvadrofonní elektroniky.

Chcete-li operu v parku, dorazte o den dřív do ostravských Komenského sadů a zde uslyšíte na louce a tenisových kur-

tech dystopickou sci-fi operu *Bílá smrt* slovenského skladatele Miroslava Tótha. Hlavními postavami jsou finský ostřelovač Simo Häyhä a německý teleshoppingový marketér Horst Fuchs. Prvního bude zpívat sopranistka Beatriz Gaudencio Ramos, teleshoppingového gurma zase mezzosopranistka Bella Adamova. Úterní zahájení festivalu v Divadle Antonína Dvořáka patří dílu *Company* autorky Kristýny Švihákové, která složila hudbu, napsala libreto a postarala se též o video a scénickou choreografii. Skladba je inspirována stejnojmennou novelou Samuela Becketta a je určena pro dvě hráčky na bicí nástroje, zpěvačku a elektroniku.

Sharpův Spinoza

Následuje jednoaktová opera s názvem: *No. 61 (David)*. Anglický skladatel Richard Ayres věnoval dílo s podtitulem *Tajné zápisky o vyhasínající mysli svého otce Davidovi, který trpí demencí*.

Pátek 26. června bude patřit největší hvězdě festivalu, americkému skladateli Elliottu Sharpovi. Jeho jednoaktová opera *Substance: Nekonečný Spinoza* je inspirována osvícenským filozofem a matematikem Baruchem Spinozou a autor bude na světové premiéře participovat tím, že hodlá obsluhovat elektroniku. Jinak se na nastudování podílejí tenorista Valentino Blasina, který zpívá Spinozu,

orchestr Ostravská banda řízený Petrem Kotíkem a sbor Canticum Ostrava. Hlavním scénografickým motivem inscenace má být objektiv, skrze nějž nahlížíme do nekonečně malého (mikroskopického) i nekonečně velkého (makroskopického) světa.

Závěr festivalu patří srbsko-kanadské skladatelce Aně Sokolović a její opeře o sedmi obrazech z let 2024–2025 *Klaun(i)*. V Ostravě má mít evropskou premiéru, dílo poprvé zaznělo v Montrealu a z Kanady přijdou i všichni čtyři sólisté. Orchestr Ostravská banda diriguje Bruno Ferrandis a v inscenaci účinkuje též sbor Canticum Ostrava.

„Má kompozice zachycuje klaunovu životní cestu skrze celou škálu emocí – od radosti a lásky až po strach, hněv či smutek. Neustále se proměňující jevištní prostor oplývá energií a bujarostí, tímto dílem jsem se pokusila vytvořit jakousi operní barokní fresku, která propojuje veškeré mé umělecké vášně: loutky, stíny, akrobacii či nespoutanost balkánských rytmů a efektů,“ popisuje operu autorka a v tomto případě též libretistka.

Festival je skvělou možností poslechnout si díla i autory, které jinde nepotkáte, udělat si obrázek o soudobé hudbě, ale hlavně se nechat hudbou oslovit.

Festival New Opera Days Ostrava (NODO), 23. až 27. června 2026, Ostrava.

číslo 11 • 14.–15. března 2026

Víkend **DNES**

Zlatokopky

PŘÍBĚH • STR. 2

Historický král provazochodců

Po laně přešel Niagaru i Grand Canyon. Nejslavnější provazochodec lidstva se jmenoval Henri Réchatin.

ROZHOVOR • STR. 4

Hledání léku na rakovinu

Hana Polášek-Sedláčková se snaží objevit univerzální lék proti nádorům.

20 knížek na jaro

Svěží vítr v domácí knihovně: poučíte se, prožijete chvíle napětí i humoru.

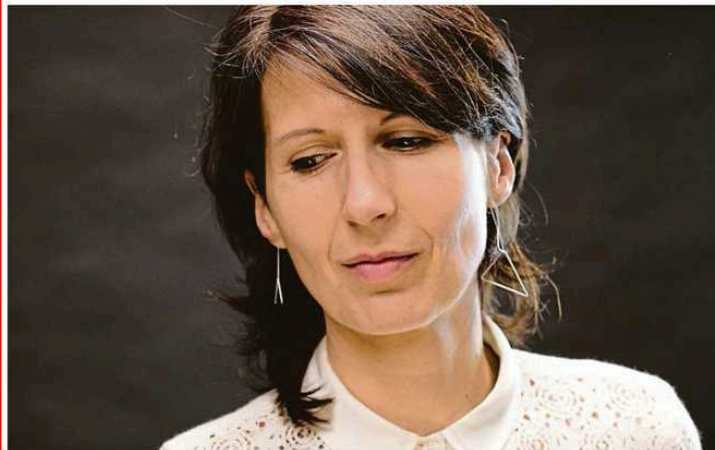
TIPY • STR. 5

PANORAMA • STR. 6

Zvířecí géniové

Prase, pes, delfin i slepice. Jak vypadá galerie Einsteinů mezi němými tvářemi?

Do Ostravy na šest světových premiér

Srbsko-kanadská skladatelka Ana Sokolović.

FOTO ANDRÉ PARMENTIER

Kdo se považuje za vášnivého milovníka opery, nemůže v červnu 2025 chybět na letošním osmém bienále **New Opera Days Ostrava (NODO)**. Vstupenky se začnou prodávat již v pondělí.

MARTIN ZVĚŘINA

Chčete slyšet operní premiéru v budově chátrajícího hotelu z roku 1913? Dorazte ve čtvrtek 25. června do Ostravy a uslyšíte rovnou dvě. V hotelu Palace zazní nejprve *Nová nauka o harmonii* skladatele Milana Čuštara, která odkazuje na skladatele Aloise Hábu a jeho mikrotónní systém, a věnuje se hledání rovnováhy mezi nacionalitou a intuící. Druhou premiérou večera bude jednoaktová opera *V očích věky* od Jakuba Rataje, která vychází z haiku: „V očích věky / se zrcadlí / vzdálené hory.“

Posluchačům nabídne sedm hudebních obrazů, jež se rodí z unisona, z jednoho zvuku, a postupně se rozvíjí do komplexnější zvukové struktury hlasů, smyčcového kvartetu, elektrické kytary a kvadrofoni elektroniky.

Chcete-li operu v parku, dorazte o den dříve do ostravských Komenského sady, kde uslyšíte na louce a tenisových kur-

tech dystopickou sci-fi operu *Bílá smrt* slovenského skladatele Miroslava Tótha. Hlavními postavami jsou finský ostřelovač Simo Häyhä a německý teleshoppingový marketér Horst Fuchs. Prvního bude zpívat sopranistka Beatriz Gaudencio Ramos, teleshoppingového gurnea zase mezzosopranistka Bella Adamová. Úterní zahájení festivalu v Divadle Antonína Dvořáka patří dílu Company autorky Kristýny Švihálkové, která složí hudbu, napsala libreto a postarala se též o video a scénickou choreografii. Skladba je inspirována stejnojmennou novelou Samuela Becketta a je určena pro dvě hráčky na bicí nástroje, zpěvačku a elektroniku.

Sharpův Spinoza

Následuje jednoaktová opera s názvem: *No. 61 (David)*, Anglický skladatel Richard Ayres věnoval dílo s podtitulem *Tajné zápisky o vyhasínající myslí svého otce Davidovi, který trpí demencí.*

Pátek 26. června bude patřit největší hvězdě festivalu, americkému skladateli Elliottu Sharpovi. Jeho jednoaktová opera *Substance: Nekonečný Spinoza* je inspirována osvícenským filozofem a matematikem Baruchem Spinozou a autor bude na světové premiéře participovat tím, že hodlá obsluhovat elektroniku. Jinak se na nastudování podílejí tenorista Valentino Blasina, který zpívá Spinozu,

orchestr Ostravská banda řízený Petrem Kotkem a sbor Canticum Ostrava. Hlavním scénografickým motivem inscenace má být objektivity, skrze nějž nahlížíme do nekonečné malého (mikroskopického) i nekonečné velkého (makroskopického) světa.

Závěr festivalu patří srbsko-kanadské skladatelce Aně Sokolović a její operě o sedmi obrazech z let 2024–2025 *Klam(i)*. V Ostravě má mít evropskou premiéru, dílo poprvé zaznělo v Montreálu a z Kanady přijdou i všichni čtyři sólisté. Orchestr Ostravská banda diriguje Bruno Ferrandis a v inscenaci účinkuje též sbor Canticum Ostrava.

„Má kompozice zachycuje klauzurnou životní cestu skrze celou škálu emocí – od radosti a lásky až po strach, hněv či smutek. Neustále se proměňující jevištní prostor oplývá energií a bujarostí, tímto dílem jsem se pokusila vytvořit jakousi operní barokní fresku, která propojuje veškeré mu umělecké vášně: loutky, stíny, akrobacii či nespoutanost balkánských rytmy a efektů,“ popisuje operu autorka a v tomto případě též libretistka.

Festival je skvělou možností poslechnout si díla i autorů, které jinde nepotkáte, udelet si obědek o soudobé hudbě ale hlavně se nechat hudbou oslovit.

Festival New Opera Days Ostrava (NODO), 23. až 27. června 2026, Ostrava.

TIPY

Ze starého Japonska

Japonsko má dlouhou a bohatou tradici lidových vyprávění, v nichž se pohádky prolínají se strašidelnými příběhy, i když úplně původně šlo o dva žánry. V těchto vyprávěních se objevují duchové, démoni i podivná zvířata, ale zároveň také morální poučení a ozvěny buddhistické filozofie. Společně vytvářejí obraz světa, v němž je každodenní život ve feudálním Japonsku prostoupen nadpřirozenem a kde hranice mezi světem lidí a duchů zůstává překvapivě tenká. Právě takové příběhy shromažďuje kniha *Japonské pověsti*, která nabízí výběr známějších i méně známých vyprávění, z nichž některá mají spíše charakter anekdot či jakýchsi nedokončených příběhů, které pobaví a někdy i vystraší.

Marek Hudema

Antologie: Japonské pověsti. Příběhy plné monster a magie. Vyšlo nakladatelství 1400, Praha 2025. 176 stran.

Když Alfons Mucha fotil

Slavní grafici z konce 19. a první polky 20. století jsou spláti s malířskou modernou i historií. Výstava v Galerii Josefa Sudka je ale přibližuje jako fotografy. Dokládá, že moderní česká grafika a fotografie se rodily souběžně. Alfons Mucha proslul jako pilíř secese, autor plakátů pro Sarah Bernhardtovou i prvních československých známek. Teď vidíme, že jako studium užíval i své vlastní snímky. Vojtěch Preisig působil v USA. Tam se seznámil s TGM a dělal plakáty pro „československou věc“. Pro odboj pracoval i za druhé světové války a zemřel v koncentráku. I on své snímky užíval pro grafiku. Fotky převáděl do grafických listů i Tavo František Šimon. Viktor Stretti fotil pražská témata a pak je doplňoval kresbami. Nejsou to široce známé informace. Vystavené snímky pocházejí z uměleckých pozůstatostí posledních let. **Zbyněk Petráček**

Mucha, Stretti, Šimon, Preisig. Fotografie grafiků. Galerie Josefa Sudka, Praha. Do 21. 6.

Vladimír Merta slavi

Vladimír Merta není třeba představovat, je zásadní součástí české kulturní scény už od konce 60. let. Pro většinu posluchačů je ikonou folklorního písničkářství díky brilantním básnickým textům i v rámci žánru výjimečné hře na kytaru. Měrtův umělecký záber je však mnohem širší – je filmářem, básníkem, esejistou, jiskřivým komentátorem společenského dění i politiky. Ovládá řadu nástrojů a neustále hledá nové výrazové cesty. Koncert ke svým 80. narozeninám v pražském Divadle Komedie pojme jako hudební ohlednutí a zároveň život cestu časem: od dylanovských začátků přes folklorní a židovské inspirace až po improvizované výpravy k hranicím vážné hudby. Součástí večera bude také projekce Měrtova absolventského filmu *Smrt krásných srnců*. **Ondřej Bezr**

Vladimír Merta 80+7, Praha, Divadlo Komedie, 17. března.

Jarní Barokní podvečery

Tři koncerty jarní řady Barokních podvečerů nesou podtitul hudba spojuje národy. První, v Lobkovičském paláci, bude věnován Purcellu a Händelovi. Jejich operní arii představí skotsko-maltští sopranistka Carline Tinney a tenorista Vojtěch Semerád za doprovodu souboru Collegium Marianum. Kvintový koncert v Břevnovském klášteře zavede posluchače do Francie a Itálie ve skladbách François Couperina, Michela Mascittioho a Louise-Gabriele Guilleminova. Třetí večer uvede jednoho autora – Johana Adolpha Hassého. Jeho operní arii přepracované na chrámové čeká v podání sopranistky Pavly Radostové novodobá premiéra. Vstupenky jsou k mání od čtvrtka 19. března. **Martin Zvěřina**

Barokní podvečery 2026: La Concordia delle Nazioni aneb hudba spojuje národy; 16. dubna až 23. června 2026.

POSLEDNÍ SLOVO

Lineární divák vzpomíná

Seděl jsem onehdy s kamarádkou, která televizi rozumí jako milou, a pítval nejpsí na tu Českou, protože se mi něco nelíbilo. „Jsi prostě lineární divák,“ dovozěl jsem se. To slova křupla vzduchem, jako když se nad někým láme hůl. Ještě na místě mě uklidnila, že tak broznet to není. Lineární je ten divák, který sleduje televizi pasivně podle programového schématu. Treba jako já Otáček Václava Moravce (OVM).

Jedenadvacet let se celé Česko každou neděli ve 12.01 dozvídalo, „o jakých tématech se bude po dnešních Otáčkách mluvit“, jak deklarovala úvodní znělka „nejsledovanější televizní diskuse v zemi“ (tamtéž). Netě se divit, že když poslední neděle bylo posledním tématem moderátorova sdělení, že to jsou poslední OVM, došlo i prostému lineárnímu divákovi, že se děje něco vážného.

Dokonce to vyhlíželo, jako kdyby se do OVM koncentroval čtvrtstoletí trávající štet české politické scény s veřejnoprávními médii o to, kdo v nich má rozhodovat: zda tvůrci, či politici. A jedním z hlavních ohnisků střetu je vyvažnost.

Má více podob. Od snahy nechat zastit rovnou všem názorům po dohadování se, kdo musí v diskusi vystupovat, aby byla vyvážená. Václav Moravec se rozloučil s tím, že odmítá tuto slepou vyvažnost, již se lidově říká „pět minut Hitler a pět minut Židi“. Pokud připomínám, že s pravdivostí je slepá, pak já připomínám, že to je až pozdní středověký vynález, z její slepota původně neměla význam nestrannosti, nýbrž neschopnosti vidět, co se skutečně stalo, tedy ironický. Antická bohyně spravedlnosti Themis žádnou pásku přes oči nenosila.

„Přeji hezký zbytek neděle a někdy přistě na sledanou,“ řekl nakonec Václav Moravec a vrátil se tak, že jsem si vzpomněl na film o moderátorovi z čase McCarthyismu Edwardu Murrowovi a na slova, jimiž Murrow končil svá vystupování: „Good Night and Good Luck!“ (2005). Nad McCarthyism Murrow vyhrál, ale v televizi skončil.

Večer jsem si pak pustil jen pár řádných mladých pořadů Události, komentáře řádně, v němž přetrvává má nabitost hloubkovou analýzou toho, co se uplynulý týden

stalo. Odborně se tomu říká opinionintainment, lidově něco jako „názorové cuvée či směska“. (Za normalizace něco vzdáleně podobného vysílala Čs. televize, jmenovalo se to Pět v číse vina a lidově se tomu říkalo „Pět čuháků u burčáku“.)

Mezi osobnostmi je vždy vyměňován odborník či dva. V neděli si jeden z nich, historik Petr Blažek, když byl pokřán moderátorkou, že mluví dlouho, povzdychl, že mluvit o historii není tak jednoduché, protože nestačí vtípy, ale chce to nějaká fakta. Tvářil se přitom tak, že jsem si pro změnu vzpomněl na jiný slavný film. Knoflíková válka: na scénu, v níž takový klouček pronáší jednu z globálně slavných filmových hlášek: „Kdybysme to byl býval věděl, tak bychom sem nechoďli.“

Bojím se o Českou televizi, fakt, i když jsem jen lineární divák.

JAROSLAV VEIS

Do hlubin temnoty

„Hon na ovci byla moje první dospělá kniha, první, kde jsem cítil při psaní jakýsi pocit, jakousi radost z vyprávění příběhu. Když čtete dobrý příběh, prostě čtete dál, když píšete dobrý příběh, prostě píšete dál,“ prohlásil Haruki Murakami, japonský spisovatel, kterého u nás rozhodně není třeba představovat. A tak se můžeme v novém vydání znovu začíst do jednoho takového dobrého příběhu: příběhu o cestě do „srdece temnoty“ současného Japonska, příběhu o fantastické a nedobrovolné cestě na ostrov Hokkaido, kde hrlna musí za každou cenu najít tajemnou ovci s hvězdou na hřbetě. **David Lancel**

Haruki Murakami: Hon na ovci. V překladu Tomáše Jurkoviče vydalo nakladatelství Odeon, Praha 2026. 400 stran.

Beneš, Stalin a penze

Odvloám, co jsem odvolal, a stíbuji, co jsem slibil, píše komorně Tenáříl Orientace její direktorius Petr Kamberský. Téma velké penzijní zlodějny bylo slibeno na dnešek, vytlačila jej otázka aktuálnější. Penzemi se prorabáme až za týden, tedy nebudu-li plán opět rozmetán necekannými událostmi. A také můžeme slibit další kolo nekonečné intelektuální debaty: sporu o Edwarda Beneše. Beneš hraje s Masarykem roli zakladatele demokratického státu, tudíž by měl čtit apriori odpor k autokratickému SSSR. Tento ostře antisovětský postoj se však v české společnosti objevil až po roce 1968, vysvětluje v rozhovoru se Štěpánem Hobzou historik Vít Smetana. **Petr Kamberský**

K vašim rukám již první jarní den!